

C/2023/12

9.10.2023

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 6 lipca 2023 r. – Österreichische Datenschutzbehörde**

(Sprawa C-416/23, Österreichische Datenschutzbehörde)

(C/2023/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Österreichische Datenschutzbehörde

Przy udziale: FR

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcie „żądanie” lub „żądane działania” zawarte w art. 57 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również „skargi”, o których mowa w art. 77 ust. 1 RODO?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2. Czy art. 57 ust. 4 RODO należy interpretować w ten sposób, że dla zaistnienia „nadmiernego żądania” wystarczy już, że osoba, której dane dotyczą, skierowała jedynie określoną liczbę żądań (skarg na podstawie art. 77 ust. 1 RODO) w określonym czasie do organu nadzorczego, niezależnie od tego, czy chodzi o różne okoliczności faktyczne lub żądania (skargi) dotyczą różnych administratorów, czy też konieczny jest, oprócz powtarzalności żądań (skarg), również zamiar nadużycia po stronie osoby, której dane dotyczą?
3. Czy art. 57 ust. 4 RODO należy interpretować w ten sposób, że organ nadzorczy ma swobodę wyboru w przypadku zaistnienia „ewidentnie nieuzasadnionego” lub „nadmiernego” żądania (skargi), czy pobierze opłatę w rozsądnej wysokości wynikającej z kosztów administracyjnych związanych z jego rozpatrzeniem lub odmówi *a priori* jego rozpatrzenia; w razie udzielenia odpowiedzi przeczącej, jakie okoliczności i jakie kryteria organ nadzorczy musi wziąć pod uwagę, w szczególności czy organ nadzorczy jest zobowiązany w pierwszej kolejności do pobrania rozsądnej opłaty jako łagodniejszego środka, a dopiero w przypadku nieefektywności poboru opłaty jest uprawniony do odmowy rozpatrzenia żądania w celu zapobieżenia oczywiście nieuzasadnionym lub nadmiernym żądaniom (skargom)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 119, s. 1.